

РЕШЕНИЕ

№ 1038

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 21.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1352** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 171, т. 4, във вр. с чл. 157, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, във вр. с чл. 2 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Производството е образувано по жалба на В. Н. И. /Н./ от [населено място] срещу Заповед № 21701 от 09.08.2011г. за прилагане на принудителна административна мярка издадена от ИФЗ Зам. - Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с която е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] издадено от ОПП-СДВР. Според жалбоподателят този административен акт е незаконосъобразен, тъй като част от наказателните постановления, с които се отнемат контролни точки и които административният орган е имал предвид при издаването на оспорената заповед макар и влезли в сила, са погасени по давност. Излага се и довод, че към датата на влизане на последното НП, цитирано в жалбата, са изминали повече от две години от влизане в сила на първите две НП, поради което отнетите с тях точки е следвало служебно да се възстановят.

Жалбоподателят, редовно призован, чрез пълномощника си адв. Н. в с.з. поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по жалбата началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София - град, като взе предвид изложеното в жалбата и

становищата на страните, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № 21701 от 09.08.2011г. за прилагане на принудителна административна мярка на ИФЗ Зам. - началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП, вр. чл. 172, ал. 1 от с.з., във вр. с чл. 7 от Наредба Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат, е иззето свидетелство за управление на МПС №[ЕИК], издадено от СДВР на В. Н. И. /Н./. В заповедта са изложени мотиви, че на водача са отнети всички контролни точки с влезли в сила наказателни постановления, както следва: с НП № 60545/ 08.06.2004 г. са отнети 2 к.т.; с НП № 15323/22.02.2005г.- 2 к.т.; с НП № 50909/31.05.2005г. – 16 к.т., с НП № 0250/3202/05/06.02.2006 г. – 14 к.т., с НП № 51970/25.04.2008 г. – 4 к.т., с НП № 2213/2086/08/21.10.2008 г. – 3 к.т. и с НП № 21701/13.04.2010 г. – 8 к.т.

Видно от представените по делото доказателства, безспорно се установява, че: НП № 21701/ 13.04.2010 г., с което се отнемат 8 (осем) к.т. е връчено по надлежния ред на 02.06.2010 г. с положен подпис на Н., и влязло в законна сила на 10.06.2010 г.

С НП № 51970/ 25.04.2008 г., с което се отнемат 4 (четири) к.т. е връчено лично на адресата си на 07.05.2008 г. срещу подпис, и влязло в законна сила на 15.05.2008 г.

С НП № 50909/ 31.05.2005 г., с което се отнемат 16 (шестнадесет) к.т. е връчено на 04.07.2005 г. с положен подпис на жалбоподателя, и влязло в законна сила на 12.07.2005 г.

Спорен е въпроса за останалите четири процесни НП, предмет на оспорваната заповед, с които са отнети общо 21 контролни точки, а именно:

Установява се, че съгласно писмо с рег. N: РК-20117/16.11.2012 г. на ОД на МВР [населено място] НП № 0250/3202/05/06.02.2006 г., с което са отнети 14 к.т., издадено по отношение на В. Н. И. е унищожено (бракувано) със заповед N: 3-1368/05.05.2011 г. на директора на ОДМВР- Б.. От същото е видно, че ценните образци се пазят в 5-годишен срок с изтичането на който не може да се предоставят копия на НП.

По делото липсват данни и за връчването респ. влизането в сила на НП № 60545/ 08.06.2004 г., с което са отнети 2 к.т.

Съгласно изрично дадено изявление в съдебно заседание от 25.06.2012 г. от процесуалния представител на ответника е видно, че Административно наказващия орган не разполага с доказателства за връчване на НП с № 15323/22.02.2005 г на Началника на АНД – СДВР, с което са отнети 2 к.т. Върху НП е отразено, че същото е връчено на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 31.03.05 г.

С НП 2213/2086/08/21.10.2008 г., издадено от РПУ [населено място], с което са отнети 3 к.т., е връчено на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН на 28.08.09 г. От ответника са изискани по надлежния ред доказателства за спазване на процедурата по чл. 58, ал. 2 от ЗАНН за връчването на посоченото НП и за влизането му в сила, но такива доказателства не са ангажирани видно от писмо с рег. N: 3228 от 31.05.2012 г. на РУП С..

При така установената фактическа обстановка, административният съд прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК от надлежна страна, което я прави процесуално допустима.

По съществото ѝ, съдът взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба срещу заповед, с която е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП - изземване на свидетелството за правоуправление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4 - да върне свидетелството за управление в съответната служба на МВР след като е загубил придобитата правоспособност, тъй като са му отнети всички контролни точки. Жалбоподателят оспорва обстоятелството, че с наказателни постановления, които не са влезли в сила са му отнети контролни точки и именно това е основание за издаване на оспорваната заповед. В тази връзка, съдът приема, че съгласно чл. 142 АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, поради което има значение наличието към този момент на влязло в сила наказателно постановление, по аргумент от чл. 158, ал. 1, т. 2 АПК, а видно от доказателствата по делото безспорно се установява, че четири от наказателните постановления не са връчени на адресата си респ. не са влезли в сила. Следователно, тези четири НП № 60545/08.06.2004 г., НП № 15323/22.02.2005 г на Началника на АНД – СДВР, НП № 0250/3202/05/06.02.2006 г. от Областна дирекция на МВР [населено място] и НП № 2213/2086/08/21.10.2008 г. от РПУ [населено място] не са годни основания за отнемане на контролни точки на водача - чл. 3, ал. 1 от Наредба № Из-1959/27.12.2007 г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство, условията и реда за отнемането им и списъка на нарушенията на правилата за движение по пътищата, за които се отнемат. Липсата на годно основание за отнемане на 21 контролни точки не позволява да се осъществи състава на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП.

Предвид горните съображения, съдът приема, че принудителната административна мярка по чл. 171, т. 4 ЗДвП може да се наложи само ако всички наказателни постановления, с които се отнемат контролните точки на водача, са влезли в сила, в който случай водачът губи придобитата правоспособност съгласно чл. 157, ал. 4 ЗДвП. По делото се установява, че с влезли в сила наказателни постановления са отнети само 28 контролни точки на В. Н. И. /Н./, поради което съдът намира, че в случая е налице нарушение на материалноправните разпоредби на чл. 171, т. 4 и чл. 157, ал. 4 ЗДвП, което представлява основание по чл. 146, т. 4 АПК за отмяна на оспорената заповед.

Предвид гореизложените съображения, административният съд счита, че ще следва да отмени оспорената Заповед № 21701 от 09.08.2011 г. за прилагане на принудителна административна мярка на Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР като незаконосъобразна. На основание чл. 143, ал. 1 АПК, СДВР ще следва да заплати на жалбоподателя направените от него съдебни разноски за държавна такса - 10 лв.

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, I отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 21701 от 09.08.2011 г. за прилагане на принудителна административна мярка на ИФЗ Зам. - Началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР. Осъжда Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Н. И. / Н. / от [населено място] съдебни разноски в размер на 10 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: